

21 ta' Marzu, 1953.

Imħallef:

L-Onor, Dr. W. Harding, B.Litt., LL.D,

Il-Pulizija versus Gio Maria Sammut

Għied u Storbju — Preċett Penali.

Min isib ruħu it-applikat fin-incident li hu ma setu jerit u li gie impost fuqu, ma għandur jiġi ritenut hati ta' storbju in konnessjoni ma' dak l-incident.

Jekk issir ġliedha bejn tnejn min-nies, u l-qorti ssib li għandha ċimponi garanzija, din qħadha tiegħi imposta jaqhom it-tnejn meta t-kort ikun tat-tnejn, u mhux ukoll meta l-ġlieda qalagħha wiekk minn-hom biss; għar it-tembilitu, li hija l-bażi tal-garanzija, hija għar-rigward ta' dak li jkun ġieb il-ġlieda, u mhux ta' dak li jkun sab-ruħu "nolente" koinċoll fika, meta t-ċirkustanzi ma jiġi justifi-kawx bl-ebda mod li hemm biċċa li jkun hemm ksur ta' l-ordni publiku da parti tiegħi.

B'sentenza tagħha tas-16 ta' Jannar 1958, il-Qorti Kriminali tal-Maġistrati ta' Malta sabet lill-imputat ħati ta' storbju u ta' offiża volontarja ta' natura ħafisa fuq il-persuna ta' Salvatore Gauci, u kkundannatu għall-piena ta' l-armmenġa ta' £1 għall-ewwel reat, u għall-piena tal-multa ta' £5 għar-reat l-ieħor; u dippjū imponietlu garanzija ta' £50 biex ma jimmolestax lil Gauci għal żmien sena;

Trattat l-appell, din il-Qorti kkunsidrat;

Mill-kumpless tal-provi, inklużi dawk mismugħa fil-kawża "Pulizija vs. Gauci" li sejra tīgħi deċiża l-lum, u li bil-kunsens tad-difiza u tal-Prosekuzzjoni ġiet abbinata fit-trattazzjoni ma' din il-kawża, stante l-uniċità tal-fatt, il-Qorti hija soddisfatta li l-inċident kien provokat minn Gauci. Dan ipprentenda li jghaddi minn fuq ir-raba' ta' l-appellant, u, meta l-appellant laqgħi, minflok ma ddeżista, u mbagħad, jekk deherlu li għandu d-dritt, fitteżx bil-mezzi legali, irrikorra għand ċ-ċertu Vella; dan qallu li kellu d-dritt li jghaddi; allura rritorna fuq il-post u ried jgbaddi b'forza, u beda jwad-dab ġebel ta' daqs mhux indifferenti lill-appellant, u laqtu u kkagħunalu feritu ta' natura ħafisa. L-appellant tah daqqqa ta' zappuna, ossija imgħażqa, u kkagħunalu wkoll offiża ta' natura ħafisa;

Il-Qorti ssib, għalhekk, li l-appellant ma jistax jiġi ad-debitat ta' storbji, għax ma kienx fil-poter tiegħu li jevita l-iżvolgiment ta' l-inċident li gie impost fuqu. Issib ukoll li l-appellant, kwantu għall-imputazzjoni ta' offiża volontarja, għandu jgawdi mill-benefiċċju tal-minoranti tal-provokazzjoni mill-parti ta' Gauci bix-xhix tal-ġebel. Issib, in fine, li mu hux ġust, fiċ-ċirkustanzi tal-każ kif fuq deskritti, li tīgħi imposta għak-kariku ta' l-appellant il-garanzija "de non offendendo" ossija "de bene vivendo", meta hu kien bi kwieta fir-raba' tiegħu u Gauci qalghalu dan l-inkwiet;

Il-Qorti tirrileva li l-kawżjoni għandha tīgħi imposta fuq it-tnejn li jkunu ggieldu meta tort ikollhom it-tnejn, imma mhux meta l-ġlieda jkun qalaghha wiebed minnhom biss; appuntu ghaliex it-temiħilità hi għar-rigward ta' dak li jkun gieb il-ġlieda, u mhux ta' dak li jkun sab ruhu, "nolente", koinvolt fiha;

A propožitū ta' dan il-pont tal-garanzija, għandu jiġi oseċ-ċavat li din il-kawżjoni "to keep the peace" ġiet fil-Liġi Tagħha mill-Liġi Ingliżi, jew abjar mill-prattika tal-Magistrati Ingliżi; għax verment, ghalkemm f'ċerti ligijiet Ingliżi dan il-poter "to bind over" jissemma spressament, bħal fis-seqt. 25 Summary Jurisdiction Act ta' 1879, kistess poter ġej b'evoluzzjoni fl-Ingilterra matul aktar minn 600 sena, tant li fil-keż-za Lansbury v. Riley (1914) 3 K.B. 229, meta dan appella minn deċiżjoni li kienet ippreċettata talli incita s-sufraglietti għal attijiet ta' vjolenza, appilja ruħu ghall-kliem ta' Statut ta' żmien Edward III, li trenja fill-bidu tas-sekolu erbatax. Mr. Justice Avory, perdi, irrileva li "the Magistrates' power went back beyond the Act of Edward III". Għalkemm fid-diversi kaži li ġew quddiem il-Qorti Ingliżi gie dejjem affermat li dan il-poter hu ferm wasa', fis-sens li tingħata diskrezzjoni kbira lill-Magistrat — infatti intużat il-frażi "the catholicity of this power" — eppure, fl-istess hin li ġiet affermata din id-diskrezzjoni. Mr. Justice Humphreys irribadixxu dak li għap-propožitu kien qal il-Blackstone, illi "the Magistrate may properly bind over a person in any case, where it is apprehended that it is likely he will commit a breach of the peace, or that he will do something against the law". Fir-rivista legali "The Magistrate", Vol. IX, no. 10, Lalju-Awissu 1951, ċertu Justice of the Peace stacsa jekk, f'każ-ta' "assault" fejn anki l-'complainant' kien "partly to blame", setax ġippreċetta t-tnejn. Fir-risposta gie lilu ribadit li jrid ikun hemm, fil-konfort tal-persuna preċettanda, "an apprehension of a breach of the peace". Issa, f'dan il-każ-l-imputat sab ruħu f'dan l-inċident bla ma ried, u ċ-ċirkustanzi tal-każ-za ma jiggustifikawx bl-ebda mod li hemni biżże' li jkun hemm "a breach of the peace" mill-parti tiegħi.

Għalekk tiddeċidi;

Billi tilqa' l-appel, fis-sens li tirriforma ss-sentenza appellata b'dan il-mod;

Tiddikjara lill-appellant mhux ħati ta' storbju, u teħelsu minn din l-imputazzjoni u mill-piena relativa;

Tiddikjara ħati ta' offisa volontarja ta' natura bafifa, jidha skużabili minħabba provokazzjoni, u wara li rat l-art-

246.(c) Kap. 12, tirridući l-piena mill-multa te' £5 għal-am-menda ta' £1. 10. 0;

Tnejhli l-garanzija imposta mill-Magistrat;
U b'hekk iddisponiet mill-appell.
